

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de premie voor de aankoop of verhuur van energiezuinige huishoudtoestellen, vermeld in artikel 6.4.1/4 van het voormelde besluit en wat betreft de verbouwlening, vermeld in artikel 7.9.2/0/7 e.v. van het voormelde besluit
 - **Tweede principiële goedkeuring m.h.o.o. adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

Samenvatting

De vanaf 2007 bestaande premie voor energiezuinige huishoudtoestellen wordt sinds begin 2025 toegekend op basis van inkomensvoorwaarden in de plaats van op het statuut van beschermde afnemer (recht op sociaal tarief). Hierdoor groeide de doelgroep aan tot 35% van de huishoudens. Om de aanvragen te automatiseren werd een online inkomensconsultatieplatform gelanceerd. De verruimde doelgroep, samen met de erg laagdrempelige nieuwe aanvraagprocedure leidde tot een onverwacht hoog aantal aanvragen. Tegelijkertijd werd vastgesteld dat het platform onterecht toeliet dat per huishouden meerdere aanvragen konden worden goedgekeurd. Om hieraan te verhelpen, de doelmatigheid van de maatregel te verhogen en de budgettaire impact te beperken, worden enkele aanpassingen voorgesteld. Daarnaast worden met het oog op het optimaliseren van de dossierbehandeling, het expliciet in de regelgeving opnemen van het minimumbedrag voor het gebruik van de kortingsbon en het aligneren van de maatregelen aan Mijn VerbouwPremie en EPC-labelpremie.

De rentevoet van de in september 2022 ingevoerde Mijn VerbouwLening (MVL) wordt jaarlijks aangepast aan de wettelijke rentevoet, waarop een korting van 3% wordt toegepast.. Bijgevolg was bij aanvang de MVL renteloos, in 2023 en 2024 bedroeg de rentevoet respectievelijk 2,25%, 2,75% en sinds 4 februari 2025 1,5%. Deze daling van de rentevoet heeft een mogelijkheid tot oneigenlijk gebruik aan het licht gebracht. Op grond van de wetgeving consumentenkrediet moet de kredietovereenkomst met een consument steeds voorzien in een mogelijkheid tot eenzijdige opzegging van de kredietovereenkomst door de consument. Dit heeft tot gevolg dat leners die voor 4 februari 2025 een verbouwlening hebben afgesloten aan een rentevoet van 2,25% of 2,75% de mogelijkheid hebben deze verbouwlening op te zeggen, het bedrag terug te betalen, en na 4 februari 2025 een nieuwe verbouwlening aan te gaan met een rentevoet van 1,5%. Dit leidt enerzijds tot een grotere administratieve last voor de Energiehuizen en anderzijds ook tot een grotere budgettaire impact. Om aan dit oneigenlijk gebruik te verhelpen, wordt de invoeging van een standstill bepaling in de regelgeving voorgesteld, waardoor leners voor een periode van zes jaar na de eenzijdig opzegging van een verbouwlening geen nieuwe verbouwlening kunnen aangaan. Bovendien wordt er een beperking ingevoegd wat betreft de geldigheidstermijn van de offertes en meetstaten die kunnen worden gebruikt voor de aanvraag van de verbouwlening.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2025/15 werd op 25 januari 2025 bekomen.

Het gunstige advies van de Inspectie van Financiën werd op 23 januari 2025 verkregen.

Het begrotingsakkoord werd op 7 februari 2025 bekomen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 7 februari 2025 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de premie voor de aankoop of verhuur van energiezuinige huishoudtoestellen, vermeld in artikel 6.4.1/4 van het voormelde besluit, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpbesluit het advies van de Vlaamse Nutsregulator (VNR) en de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) in te winnen.

2. BESPREKING INGEWONNEN ADVIEZEN

A. Advies van de Vlaamse Nutsregulator (VNR)

Op 17 februari 2025 verleende de VNR diens advies nr. ADV-2025-01 met betrekking tot het voorliggende ontwerpbesluit.

Met betrekking tot de kerntaken van de netbeheerder merkt de VNR op dat het opsturen van kortingsbonnen en het prefinancieren van de vergoeding van winkeliers activiteiten zijn die in de visie van de regulator niet noodzakelijkerwijs verband houden met de kerntaken die distributienetbeheerders moeten uitvoeren om te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de richtlijn (EU) 2019/944 of de verordening (EU) 2019/943. De VNR benadrukt dat het van groot belang is dat de distributienetbeheerders zich volledig kunnen richten op het beheer van hun netwerken, vooral gezien de huidige uitdagingen waarmee zij worden geconfronteerd. Het is daarom volgens de regulator belangrijk om de beschikbare middelen doelgericht in te zetten om kwalitatieve dienstverlening te kunnen garanderen.

De regulator verliest hierbij uit het oog dat meerdere Europese richtlijnen evenwel een specifieke rol voorzien voor de netbeheerders in het financieren en bevorderen van energie-efficiëntiemaatregelen:

- Conform artikel 9, tweede lid, van richtlijn (EU) 2019/944 kunnen de lidstaten wel degelijk openbardienstverplichtingen opleggen aan elektriciteitsbedrijven die betrekking hebben op onder andere het klimaat, met inbegrip van het stimuleren energie-efficiëntie. Volgens deze richtlijn dienen deze openbardienstverplichtingen duidelijk gedefinieerd te zijn, alsook transparant, niet-discriminerend en controleerbaar. Dit is in casu het geval.
- Artikel 9 van richtlijn (EU) 2023/1791 houdt op zijn beurt in dat de lidstaten verplichtingsregelingen voor energie-efficiëntie kunnen opleggen, specifiek ook aan “energiedistributeurs”. De lidstaten kunnen daarbij expliciet van aan verplichtingen

¹ VR 2025 0702 DOC.0061/1

gebonden partijen verlangen dat deze een deel van hun vereiste hoeveelheid cumulatieve besparingen op het finaal energieverbruik realiseren ten gunste van mensen die met energiearmoede kampen, kwetsbare afnemers, mensen in huishoudens met een laag inkomen en, in voorkomend geval, mensen die in een sociale woning wonen. De lidstaten kunnen voorts ook van aan verplichtingen gebonden partijen verlangen dat zij de streefcijfers voor de verlaging van de energiekosten halen, mits deze resulteren in besparingen op het finaal energieverbruik, en energie besparen door energie-efficiëntieverbeteringsmaatregelen te bevorderen, met inbegrip van financiële steunmaatregelen. De lidstaten kunnen daarbij van de aan verplichtingen gebonden partijen verlangen dat zij samenwerken met sociale diensten, regionale autoriteiten en lokale autoriteiten of gemeenten om energie-efficiëntieverbeteringsmaatregelen te bevorderen bij mensen die kampen met energiearmoede, kwetsbare afnemers, mensen in huishoudens met een laag inkomen en, indien van toepassing, mensen die in een sociale woning wonen.

De stelling van de regulator dat dit geen “kerntaak” van de netbeheerders zou betreffen wordt dan ook gelogenstraft door de duidelijke bewoordingen en beleidsdoelstellingen van die twee Europese richtlijnen die weldegelijk op dit punt juist taken en verplichtingen voor de netbeheerders voor ogen hebben.

Binnen dit kader kan de kortingsbon dan ook beschouwd worden als een maatregel die er juist op gericht is de energie-efficiëntie te bevorderen, door bepaalde consumenten aan te moedigen energiezuinige huishoudtoestellen aan te schaffen. Deze maatregel richt zich specifiek op een welomlijnde doelgroep, als bedoeld in de richtlijn (EU) 2023/1791, met als doel een substantiële bijdrage te leveren aan het behalen van de bredere klimaatdoelstellingen, en van energie-efficiëntie in het bijzonder.

De VNR haalt aan dat de **invoering van beleidsmaatregelen een doordachte aanpak** verdient en steunt zijn argumentatie op het feit dat de regelgeving nog maar recent in voege is.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerking. Dat de invoering van beleidsmaatregelen een doordachte aanpak verdienen is evident. Het is daarbij niet steeds mogelijk om elk mogelijk gebruiksgedrag te voorzien en soms zijn er externe factoren die de overheid nopen om maatregelen snel te (her)evalueren. Het veranderlijkheidsbeginsel in de Belgische rechtspraak houdt dan ook in dat een bestuursorgaan, inclusief de Vlaamse Regering, zijn beslissingen kan wijzigen wanneer de omstandigheden of het beleid veranderen. Dit beginsel van behoorlijk bestuur zorgt ervoor dat bestuursorganen flexibel kunnen reageren op nieuwe informatie, gewijzigde beleidsdoelen, of veranderde maatschappelijke omstandigheden. Daarbij dient de overheid als zij oneigenlijk gebruik vaststelt, dat niet altijd kan worden voorzien, snel de nodige maatregelen te kunnen nemen om dit oneigenlijk gebruik tegen te gaan. Het doel van dit ontwerp is dan ook om de premie nog doeltreffender te maken en het oneigenlijk gebruik ervan tegen te gaan.

De VNR stelt dat de voorziene **vergoeding voor de distributienetbeheerders niet alle kosten dekt**. De regulator bekritiseert daarbij ook de overheadkosten.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerking. In het Vlaams Regeerakkoord 2025-2029 staat inderdaad dat ‘We zorgen dat de Vlaamse component in de elektriciteitsfactuur niet verder toeneemt als gevolg van eigen Vlaams beleid’. Het is dan ook inderdaad de bedoeling om te garanderen dat de geraamde meerjarige overschrijding van het *budget van de kortingsbonnen* gecompenseerd wordt binnen de begroting van energie en niet via het distributienettarief voor elektriciteit. Dit niettegenstaande dient te worden opgemerkt dat dergelijke overheadkosten voor openbardienstverplichtingen tot op heden niet door de Vlaamse overheid worden vergoed mede gelet op het feit dat de Europese Commissie, in tegenstelling tot wat betreft de vergoedingen voor de kost van de inhoudelijke verplichtingen zelf, uitgaat van het principe dat het vergoeden van

overheadkosten via overheidsmiddelen eigenlijk een steunmaatregel aan een onderneming betreft.

Wat die aspecten betreffen kan ook worden verwezen naar artikel 9 van de richtlijn 2023/1791 die duidelijk maakt dat er aan de netbeheerder, en zeker wat de specifieke doelgroep betreft van mensen die met energiearmoede kampen, kwetsbare afnemers, en mensen in huishoudens met een laag inkomen, door de lidstaten verplichtingen kunnen worden opgelegd om energie-efficiëntieverbeteringsmaatregelen te bevorderen, met inbegrip van financiële steunmaatregelen (zie supra). Dit verplichtingsmodel bevat uiteraard ook de last van eventuele overheadkosten die gepaard gaan met de administratieve uitvoering ervan.

De VNR wijst op de problematiek van een **hangende rechtszaak bij het Hof van Beroep te Brussel over de tariefmethodologie** waarbij het toepassingsgebied van artikel 18, lid 1 van de verordening (EU) 2019/943 door de rechter zelf in het geding wordt betrokken. Het is daarbij thans wachten op een uitspraak.

De Vlaamse Regering neemt akte van het bestaan van die hangende rechtszaak, waarbij het Vlaamse Gewest geen partij is, maar merkt op dat er momenteel nog geen uitspraak is. De regulator schermt zodoende met hypothetische gevallen. De Vlaamse Regering meent echter dat een – hypothetische uitspraak – waarbij die rechter eenzijdig zou oordelen dat artikel 18, lid 1, *in fine* van de verordening (EU) 2019/943 zou geschonden zijn zonder daarbij eerst een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie in casu een procedurele fout² zou uitmaken, te meer daar de bovenvermelde richtlijnen expliciet voorzien in de mogelijkheid/verplichting om aan de elektriciteitsdistributienetbeheerder verplichtingen op te leggen om energie-efficiëntieverbeteringsmaatregelen te bevorderen, met inbegrip van financiële steunmaatregelen.

Gelet op die duidelijke bewoordingen en de draagwijdte van die twee voormelde richtlijnverplichtingen kan dan ook niet worden begrepen hoe het per definitie zou kunnen gaan over de door de regulator in zijn advies aangehaalde “ongerelateerde kosten ter ondersteuning van ongerelateerde beleidsdoelstellingen”, als bedoeld in artikel 18, lid 1, *in fine* van de verordening (EU) 2019/943. De Europese Unie beschouwt immers die door de VNR thans gecontesteerde doelstellingen, dicit de twee richtlijnen, weldegelijk als gerelateerde beleidsdoelstellingen. Een dergelijke interpretatie zou zodoende artikel 9, lid 2 van richtlijn (EU) 2019/944 en hele stukken van richtlijn (EU) 2023/1791 onledig maken en inhouden dat de genoemde artikelen en stukken hun betekenis of effect zouden verliezen. Een interpretatie waarbij een bepaling van die verordening (EU) 2019/943 een artikel uit haar accompagnerende richtlijn (EU) 2019/944 alsook hele delen van de vier jaar later aangenomen richtlijn (EU) 2023/1793 eigenlijk teniet doet of onwerkbaar maakt, staat dan ook op gespannen voet met het *communautaire acquis* en de *ratio legis* van die Europese regelgevende akten.

B. Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC)

Op 18 februari 2025 verleende de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) haar advies nr. 009/2025 met betrekking tot voorliggend ontwerpbesluit.

² Een rechter is verplicht een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie te stellen wanneer hij geconfronteerd wordt met een vraag over de interpretatie van EU-recht en er geen mogelijkheid is om in hoger beroep te gaan. Dit is vastgelegd in artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De enige uitzonderingen waarbij een rechter in laatste aanleg niet verplicht is om een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie zijn, gebaseerd op de rechtspraak van het Hof van Justitie de *Acte éclairée* (Wanneer de gestelde vraag al eerder door het Hof van Justitie al is beantwoord, en er geen redelijke twijfel bestaat over de interpretatie van het EU-recht), de *Acte clair* (wanneer de juiste toepassing van het EU-recht zo evident is dat er geen ruimte is voor redelijke twijfel) en “relevantie” (wanneer de vraag niet relevant is voor de oplossing van het geschil).

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:

- De VTC vraagt een **rechtvaardigingsgrond** op te nemen in het Ontwerp, minstens in de nota. De VTC meldt dat het Ontwerp noch de nota een expliciete rechtvaardigingsgrond bevat uit de AVG die het verwerken van persoonsgegevens verantwoordt en gaat ervan uit dat de verwerking van gegevens gebeurt op basis van de rechtvaardigingsgrond "taak van algemeen belang". De VTC adviseert om te verduidelijken welke taak van algemeen belang of openbaar gezag bedoeld wordt.

De rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van de persoonsgegevens is terug te vinden in artikel 12.6.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

- De VTC vraagt een **verwerkingsverantwoordelijke** aan te wijzen in het Ontwerp.

In het huidige artikel 10.1.14, §2, eerste lid, worden het VEKA en de elektriciteitsdistributienetbeheerders of hun werkmaatschappij reeds aangeduid als zijnde afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijken, die belast zijn met de behandeling en de verwerking van de aanvragen van een tegemoetkoming als vermeld in artikel 6.4.1/4, tweede lid, 1°, en 6.4.1/8, eerste lid. Deze aanwijzing van verwerkingsverantwoordelijken is gebaseerd op de bepalingen van artikel 8.8.1 en artikel 12.6.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009. De bepalingen in het onderliggend Ontwerp hebben geen invloed op de reeds vastgestelde verwerkingsverantwoordelijkheden en de huidige aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijken blijft van kracht.

Echter, om de gegevensstroom tussen de verschillende verwerkingsverantwoordelijken beter te beschrijven, wordt er een wijziging opgenomen in het Ontwerp dat bepaalt dat de doorgifte van bepaalde gegevens tussen de verwerkingsverantwoordelijken noodzakelijk is voor de toekenning van de tegemoetkomingen voor de kortingsbon en de energiescan. De toevoeging bevat tevens een opsomming van deze gegevens.

- De VTC vraagt **bewaartermijn(en)** op te nemen in het Ontwerp en deze te verantwoorden.

Voor wat betreft de bewaartermijn kan er verwezen worden naar artikel 12.6.1, §4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Deze paragraaf bepaalt namelijk het volgende:

"§ 4. De verwerkte gegevens over de premieaanvragen worden bij het unieke loket tot vijftien jaar na de beslissing tot weigering of tot uitbetaling van de premie bewaard.

In afwijking van het eerste lid worden de gegevens bij de premies die maar één keer kunnen worden verkregen, of waarbij er meer dan vijftien jaar moet zijn verstreken tussen verschillende premieaanvragen, bewaard voor de tijd die noodzakelijk is om die subsidieregels te kunnen handhaven of toepassen."

Er dient opgemerkt te worden dat de bewaartermijn van vijftien jaar een maximale bewaartermijn betreft, waarbij er geen bevoegdheid werd gegeven aan de Vlaamse Regering om een specifiekere bewaartermijn op te leggen en te verantwoorden. In dit licht wordt er geen verder gevolg gegeven aan de opmerking van de VTC aangaande de bewaartermijn.

- De VTC vraagt om de nodige maatregelen te treffen voor de **juistheid van de gegevens** te garanderen.

De verplichting om de juistheid van persoonsgegevens te waarborgen, is rechtstreeks afgeleid van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, die directe werking heeft. De verwerkingsverantwoordelijke dient deze verplichting te allen tijde na te leven. Het is daarom overbodig om dit op te nemen in het ontwerp.

- De VTC vraagt transparantiemaatregelen uit te werken.

Het waarborgen van de transparantievereiste vloeit rechtstreeks voort uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming, die directe werking heeft. De verwerkingsverantwoordelijke moet deze verplichting te allen tijde naleven in zijn communicatie met de burger, zodat deze goed geïnformeerd is over de verwerking van zijn persoonsgegevens. Het is daarom overbodig om dit op te nemen in het ontwerp

2. WIJZIGINGEN AAN HET ONTWERPBESLUIT

Aan het ontwerpbesluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- ARTIKEL 3: Er worden drie nieuwe leden toegevoegd aan artikel 7.2.9/0/9 van het Energiebesluit van 19 november 2010. De eerste twee nieuwe leden voegen een standstill bepaling in volgens dewelke er voor een periode van zes jaar geen verbouwlening kan worden toegekend indien de lener eenzijdig een verbouwlening heeft opgezegd. Dit om te verhelpen aan een oneigenlijk gebruik van de wetgeving, die het mogelijk maakt een verbouwlening die aan een hogere rentevoet is afgesloten, eenzijdig op te zeggen en daarna een nieuwe verbouwlening aan te gaan met een voordeligere rentevoet.

Het eerste nieuwe lid betreft de verbouwlening die geen betrekking heeft op de gemeenschappelijke delen van een onroerend goed, het tweede nieuwe lid betreft de verbouwlening voor de gemeenschappelijke delen van een onroerend goed. De termijn van zes jaar geldt eveneens voor andere particulieren die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn. Dit om te vermijden dat de standstill bepaling omzeild kan worden door eventuele andere particulieren die op hetzelfde adres wonen. Er wordt geopteerd voor een termijn van zes jaar teneinde aldus in lijn te zijn met andere beleidsinstrumenten, waaronder de termijn die door het Regeerakkoord in het kader van de renovatieplicht vooropgesteld wordt.

Het derde nieuwe lid bepaalt wanneer de termijn van zes jaar begint te lopen. Er werd gekozen voor de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de lener het energiehuis kennis heeft gegeven van de beëindiging, aangezien dit overeenstemt met het tijdstip van beëindiging van de kredietovereenkomst volgens de algemene voorwaarden van de kredietovereenkomst die de Energiehuizen hanteren.

- ARTIKEL 4: Er wordt een nieuw lid toegevoegd aan artikel 7.9.2/0/15 van het Energiebesluit van 19 november 2010 dat bepaalt hoe oud de offertes en meetstaten die worden aangewend voor de aanvraag van de verbouwlening mogen zijn. Voor een aanvraag door de vereniging van mede-eigenaars mogen de offertes maximaal twaalf maanden oud zijn en voor een aanvraag door alle andere categorieën mogen de offertes en meetstaten maximaal zes maanden oud zijn. De langere termijn voor de vereniging van mede-eigenaars wordt verantwoord vanuit het bijzondere besluitvormingsproces dat moet worden gehanteerd binnen de vereniging van mede-eigenaars op basis van de wetgeving mede-eigendom.
- ARTIKEL 6 (OUD ARTIKEL 4): Er worden twee nieuwe leden toegevoegd aan artikel 10.1.14, §2, van het Energiebesluit van 19 november 2010, waarin de gegevensdoorgifte tussen de verwerkingsverantwoordelijken (*i.e.* VEKA en de elektriciteitsdistributienetbeheerders of hun werkmaatschappij) wordt verduidelijkt. De verduidelijking betreft enerzijds de tegemoetkoming vermeld in artikel 6.4.1/4, tweede lid, 1° ('de kortingsbon') en anderzijds de tegemoetkoming vermeld in artikel 6.4.1/8, eerste lid ('de energiescan'). Het nieuwe lid vermeldt expliciet dat de doorgifte van de gegevens van de aanvrager essentieel is voor de

verwerking en toekenning van de tegemoetkomingen. Daarnaast bevat het nieuwe lid een overzicht van de gegevens die worden uitgewisseld.

Voor de kortingsbon worden volgende gegevens doorgegeven van VEKA naar de elektriciteitsdistributiebeheerders:

- 1° rijksregisternummer;
- 2° naam en voornaam;
- 3° domicilieadres;
- 4° toesteltype;
- 5° e-mailadres.

Voor de energiescan worden volgende gegevens doorgegeven van VEKA naar de elektriciteitsdistributiebeheerders:

- 1° rijksregisternummer;
- 2° naam en voornaam;
- 3° domicilieadres;
- 4° e-mailadres;
- 5° telefoonnummer.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Onderstaande tabel is afkomstig van PMVZ en geeft een overzicht van de kredieten die eerder werden afgesloten werden aan minder voordelige rentevoeten. Het is vanzelfsprekend dat de herfinanciering van eerder toegekende kredieten een impact op de kapitaalsmachtiging 2025 impliceert, en hierdoor de beschikbare budgettaire ruimte voor nieuwe kredieten beperkt. De volgende bedragen zijn van toepassing, in maximaal scenario.

Rente-voet	Aantal kredieten	Toegekend kredietbedrag	Nog op te nemen bedrag	Jaarlijkse interest	Jaarlijkse interest 1,5%	Min-ontvangst
2,25%	4.568	€ 159.622.164,90	€ 29.519.496,73	3.591.498,71	2.394.332,47	1.197.166,24
2,75%	1.885	€ 58.559.117,71	€ 25.926.441,09	1.610.375,74	878.386,77	731.988,97
Som	6.453	€ 218.181.282,61	€ 55.445.937,82	5.201.874,45	3.272.719,24	1.929.155,21

Ingevolgde de herfinanciering van het kapitaal aan een lagere rentevoet is er tevens een negatieve impact op de interestontvangsten³. Abstractie makend van terugbetalingen op reeds opgenomen leningen en het gegeven dat het rentebedrag geraamd wordt in februari op jaarbasis, wordt deze op een minontvangst voor 2025 ten belope van 1,9 MEUR.

Met het snel invoeren van de stand-still bepaling wordt deze impact beperkt.

Voor de resterende budgettaire impact van het ontwerp van besluit wordt verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de eerste principiële goedkeuring (VR 2025 0702 DOC.0061-1).

B. ESR-TOETS

Niet van toepassing.

³ Ingevolge artikel 7.9.3, §2 van het Energiebesluit worden deze interestontvangsten in rekening gebracht voor de prestatievergoedingen die aan de energiehuisen worden uitgekeerd.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er worden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact op het personeel van de Vlaamse Overheid hebben.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voor de impact op de lokale besturen van het ontwerp van besluit wordt verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de eerste principiële goedkeuring (VR 2025 0702 DOC.0061-1). Er werden geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Met betrekking tot dit ontwerpbesluit moet voorafgaande aan de finale goedkeuring het advies worden ingewonnen van de Raad van State. Er zal spoedbehandeling worden gevraagd gemotiveerd door de omstandigheid dat de Vlaamse Regering de voorgestelde wijzigingen zo snel als mogelijk ingang wil doen vinden met het oog op het vermijden van een buitensporige budgettaire impact, in combinatie met de verhoging van de doelmatigheid van de maatregel en het vermijden van oneigenlijk gebruik.

Motivering m.b.t. de kortingsbon

De in 2023 besliste switch van een doelgroep op basis van statuut naar een (veel ruimere) doelgroep op basis van inkomen blijkt nu, samen met de heel laagdrempelige volledige geautomatiseerde aanvraagprocedure, te leiden tot een aantal aanvragen dat de ramingen ver overtreft. Tegelijkertijd werd vastgesteld dat het aanbod en de prijzen van de huishoudtoestellen in kwestie de afgelopen periode zodanig evolueerden, dat een verstrenging van de labels aangewezen is. Daarbij wordt de ondersteuning van de aankoop van een droogkast als minder relevant geacht ten opzichte van die voor de andere toestellen. De droogkast wordt daarom best zo snel mogelijk geschrapt.

Motivering m.b.t. de verbouwlening

Door een daling van de wettelijke rentevoet is de rentevoet voor een verbouwlening sinds 4 februari 2025 voor het eerst sinds de invoering van de verbouwlening lager dan de voorgaande rentevoet (1,5% ten opzichte van 2,25% en 2,75% in de voorbije twee jaar). Dit heeft tot gevolg dat leners er voordeel bij hebben hun lopende verbouwlening op te zeggen, het volledige bedrag terug te betalen en daarna een nieuwe verbouwlening aan te gaan met een lagere rentevoet. Dit is een oneigenlijk gebruik van de wetgeving en leidt naast een grotere budgettaire impact ook tot een toename van de administratieve lasten voor de Energiehuizen.

Na de definitieve goedkeuring moet het besluit in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de premie voor de aankoop of verhuur van energiezuinige huishoudtoestellen, vermeld in artikel 6.4.1/4 van het voormelde besluit;
2. de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies

mee te delen binnen een termijn van vijf dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De hoogdringendheid wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat de Vlaamse Regering de voorgestelde wijzigingen zo snel als mogelijk ingang wil doen vinden met het oog op het vermijden van een buitensporige budgettaire impact, in combinatie met de verhoging van de doelmatigheid van de maatregel en het vermijden van oneigenlijk gebruik. Te weten:

- De in 2023 besliste switch van een doelgroep op basis van statuut naar een (veel ruimere) doelgroep op basis van inkomen blijkt nu, samen met de heel laagdrempelige volledige geautomatiseerde aanvraagprocedure, te leiden tot een aantal aanvragen dat de ramingen ver overtreft. Tegelijkertijd werd vastgesteld dat het aanbod en de prijzen van de huishoudtoestellen in kwestie de afgelopen periode zodanig evolueerden, dat een verstrenging van de labels aangewezen is. Daarbij wordt de ondersteuning van de aankoop van een droogkast als minder relevant geacht ten opzichte van die voor de andere toestellen. De droogkast wordt daarom best zo snel mogelijk geschrapt.
- Door een daling van de wettelijke rentevoet is de rentevoet voor een verbouwlening sinds 4 februari 2025 voor het eerst sinds de invoering van de verbouwlening lager dan de voorgaande rentevoet (1,5% ten opzichte van 2,25% en 2,75% in de voorbije twee jaar). Dit heeft tot gevolg dat leners er voordeel bij hebben hun lopende verbouwlening op te zeggen, het volledige bedrag terug te betalen en daarna een nieuwe verbouwlening aan te gaan met een lagere rentevoet. Dit is een oneigenlijk gebruik van de wetgeving en leidt naast een grotere budgettaire impact ook tot een toename van de administratieve lasten voor de Energiehuizen.

De Vlaamse minister van Wonen, Energie en Klimaat, Toerisme en Jeugd

Melissa DEPRAETERE

Bijlagen

1. Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de premie voor de aankoop of verhuur van energiezuinige huishoudtoestellen, vermeld in artikel 6.4.1/4 van het Energiebesluit van 19 november 2010;
2. het advies van de VNR van 17 februari 2025;
3. het advies van de VTC van 18 februari 2025.